

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010097
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3618010097.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Heleny Kližanovej a Márie Kollárikovej, v trestnej veci obžalovaného K. H. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku súd trestnú vec obžalovaného K. H., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., I. XXX/XX, ženatého, zamestnaného, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 29.04.2016 v čase okolo 16:15 hod. v Partizánskom čast' I. G. na ulici I. pred bránou do dvora rodinného domu č. XXX/XX pri preberaní dieťaťa mal. L. M., nar. 19.04.2013 najskôr vulgárne nadával poškodenému S. S., ktorý držal na rukách svoju maloletú dcéru L. M., nar. 19.04.2013, následne poškodeného S. S. päšťou opakovane udieral do oblasti pravého ramena a pritom zasiahol i maloletú L.M., nar. 19.04.2013, potom sácal poškodeného S. S. smerom od seba ku ceste, následne chytil pod krk maloletú L. M., nar. 19.04.2013 a ťahal ju za tričko, potom udrél poškodeného S. S. do oblasti nad pravým ramenom a potiahol poškodeného S. S. s maloletou L. M., nar. 19.04.2013 na rukách do brány do dvora uvedeného rodinného domu, v dôsledku čoho poškodený narazil do tejto brány, čím spôsobil poškodenému S. S. zmliaždenie pravého ramena s krvným výronom, ktoré zranenie si vyžiadalo ošetrovanie a liečenie v trvaní 12 dní, s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 5 dní a poškodenej mal. L. M. zmliaždenie hrudníka a zmliaždenie krku, ktoré zranenia si vyžiadali ošetrovanie, bez liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodenej,

p o s t u p u j e Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 05.06.2018 obžalobu na K. H. pod č.k. Pv 337/16/3305-65 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 a 21.11.2018 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného S. S., opatrovníka poškodenej PhDr. Martiny Hüberovej, svedkov F. S., X. H., v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaním podstatných častí znaleckých posudkov znalca MUDr. Jaroslava Ridošku, PhD., MBA zo dňa 28.11.2016 (č.l. 93-102 a 103-113) v zmysle § 270 ods. 2

Trestného poriadku prehratím videozáznamu z CD (príprnuté na obale vyšetrovacieho spisu) a prehratím nahrávok č. 1 a č. 2 na nosiči USB (prílohou obálka z č.l. 242), oboznámením ostatného spisového materiálu (trestné oznámenie z č.l. 2-3, plná moc z č.l. 4, rozsudok OS PE sp. zn. 1P/119/2015 zo dňa 21.03.2016 z č.l. 7-8, potvrdenie o dočasnej PN z č.l. 9, lekárska správa z č.l. 10, fotodokumentácia z č.l. 11-12, plná moc z č.l. 60, znalecký posudok MUDr. Segedu zo dňa 05.12.2016 v inej trestnej veci obžalovaného z č.l. 114-130, vyjadrenie SP z č.l. 138, vyjadrenie Dôvera z č.l. 139, vyjadrenie VŠZP z č.l. 140, výpis z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 144, lustrácia v CDB z č.l. 187-188, odpis z registra trestov z č.l. 191, správa o povesti Mesto Partizánske z č.l. 228-229), oboznámením podstatnej časti pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 1T/24/2017 a sp. zn. 6P/33/2017 a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že sa necíti byť vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Uviedol, že čakali na poškodeného spolu s manželkou, bolo to dňa 29.04.2016. Zbadali ho prichádzať a obžalovaný išiel von. Poškodený mal priniesť vnučku. Dcéra bola neprítomná, bola v práci. Poškodený ju mal priniesť o 16:00 hod. ale priniesol ju až o 16:30 hod. Išiel von pred bránu nečakajúc na zazvonenie. Poškodený držal maloletú vnučku na rukách, obžalovaný mu vyčítal, že prečo prišiel tak neskoro. Hovoril s ním pokojne. Stáli za bránou. Nepamätá si, čo mu povedal poškodený. Poškodený držal maloletú X. v náručí, maloletá nespala. Obžalovaný vyzval poškodeného, aby mu dal maloletú, čo však poškodený odmietol. Obžalovaný ho vyzval viackrát, poškodený však naďalej odmietal, chcel ju dať len matke maloletej. Keď mu ju poškodený nechcel dať, tak ho obžalovaný chytil asi za pravé rameno jeho pravou rukou, nakoľko poškodený sa už otočil a chcel odísť. Poprel, že by udrel poškodeného, či maloletú. Poškodeného chytil za plece, aby neodišiel. Pripustil, že to mohlo byť i silnejšie. Poškodený sa zapotácal, podľa neho to len fingoval. Obžalovaný mu ešte vytkol, že kedy mu vráti peniaze, čo mu požičal. Na otázku prokurátora uviedol, že bol v tom čase triezvy. Preberal ju preto on, lebo matka maloletej nebola v tom čase doma. Maloletá X. v tom čase plakala. Na otázku obhajcu obžalovaný uviedol, že matka maloletej začala chodiť do práce od začiatku apríla 2016. Už predchádzajúce preberania maloletej robili problém. Obžalovaný si vôbec nevšimol, že by tam bola i pani S., auto ktorým prišiel poškodený však videl. Medzi domom a odstaveným autom bola prekážka, a to iné odstavené auto. Na otázku prísediaceho obžalovaný uviedol, že vnučka mala s nimi dobrý vzťah.

Opatrovník poškodenej maloletej X. S. PhDr. Martina Hüberová na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa ku skutku nevie vyjadriť. Vie len to, že maloletá bola zverená matke a otcovi bol upravený styk s maloletou.

Poškodený S. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 29.04.2016 bol zaviesť svoju dcéru ako mal podľa rozsudku, mal tam byť o 16:00 hod., avšak vtedy v Bieliciach opravovali cestu, tak sa zdržal 15 minút. Išiel maloletú odovzdať i so svojou matkou. Auto nechal na druhej strane oproti domu ako to robí bežne. Potvrdil, že tam bolo pri bráne odstavené ešte iné auto. Prišiel pred bránu a zazvonil, maloletá mu driemala na rukách. Obžalovaný vyšiel až neskôr, mal tŕpkavú chôdzu a začal mu nadávať, ani mu nedal možnosť vysvetliť prečo mešká. Začal ho udierať päťou pravej ruky do ramena, udieral aj maloletú, tlačil ho k ceste. Potom ho stiahol k bráne a hodil ho do brány i s maloletou. Poškodený upozornil obžalovaného, že drží maloletú pod krkom, na čo mu obžalovaný uviedol že „no a čo?“ Držal ju pevne pod krkom, myslel si, že drží asi poškodeného a až keď ho poškodený upozornil, že ubližuje maloletej, tak prestal. Poškodený sa bál malú nechať u nich doma. Obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, razilo z neho, bol vulgárny. Obžalovanému to bolo jedno, že tam bola malá. Matka poškodeného sedela v aute na zadnom sedadle a celé to videla a natáčala to na ochranu poškodeného. Na otázku prokurátora poškodený uviedol, že jeho matke odstavené auto nebránilo vo výhľade. Na otázku obhajcu poškodený uviedol, že v tom čase bol upravený styk tak, že maloletú mal odovzdať pred bydliskom matky, pričom uviedol, že nevedel, že ho nemusí odovzdať len matke. Predtým maloletú preberala stará matka, ani raz ju nepreberal obžalovaný. Pripustil, že mal vedomosť, že sa celá vec nahráva, avšak poprel, že by to celé provokoval. Na otázku prísediacej poškodený uviedol, že jeho matka má s maloletou dobrý vzťah. Na otázku, či matka nepribehla na pomoc maloletej, ale ostala to natáčať poškodený potvrdil, že matka ostala celý čas v aute a nahrávala to. Pri vzájomnej konfrontácii obžalovaný i poškodený zotrvali na svojich výpovediach.

Svedkyňa F. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 29.04.2016 zanášali maloletú X. okolo 16:00 hod., maloletá spala. Meškali, lebo bola rozkopaná cesta, prišli asi o 15 minút neskôr. Poškodený

zobral maloletú na ruky, táto stále spala a išiel pred bránu, vonku nebol nikto, zazvonil a čakal. Vyšiel obžalovaný, ktorý ju však dovtedy nikdy nepreberal. Svedkyňa chodila na všetky preberania, chodila tam, lebo maloletá niekedy zvracala. Svedkyňa to začala nahrávať, kvôli ich vlastnej ochrane, keďže už v minulosti mali s nimi problémy. Poradil jej to jeden známy, že sa takto budú chrániť, chcela si to nafotiť, že syn odovzdá maloletú v poriadku. Pred bránou stálo iné auto. Incident videla dobre, poškodený chvíľu čakal a potom prišiel obžalovaný, z jeho mimiky videla, že bol dosť rozčúlený. Malá spala na rukách, obžalovaný začal poškodeného udierať do pleca na opačnej strane ako bola malá. Poškodený sa teda rozbehol preč, obžalovaný išiel za ním a keď ju zbadal a videl, že má mobil, otočil sa a išiel späť. Následne išli na políciu, kde to celé ohlásili a odtiaľ ich poslali do nemocnice. Nepamätá si, či sa malá sťažovala, že ju niečo bolí, možno na hlavičku. Podľa svedkyne obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, čo usúdila podľa jeho mimiky a chôdze. Na pomoc synovi a vnučke nešla preto, lebo by im nebola nič platná. Spoliehala sa, že syn maloletú ubráni a nepustí ju. Svedkyňa nevidela pani H..

Svedkyňa X. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je to celé vymyslené, obžalovaný nikoho nenapadol. Bolo to v piatok 29.04.2016 v čase okolo 17:00 hod. Obžalovaný prišiel pred bránu prevziať dieťa od poškodeného. Videli z kuchyne, že poškodený prichádza, zrejme zvonil. Videla, ako poškodený prišiel pri bránu a na rukách držal maloletú X.. Nechcel ju dať obžalovanému. To bolo prvý mesiac, čo dcéra začala robiť. Nebolo pravidlom, že maloletú preberal obžalovaný. Predtým ju nepreberal, toto bolo prvý raz. Poškodený prišiel na aute, zaparkoval na druhej strane oproti susedom. Pred ich domom bola zaparkované nejaké auto. Celé to trvalo asi 2 až 3 minúty. Svedkyňa nevidela žiadny fyzický kontakt, obžalovaný sa vôbec nedotkol poškodeného, ani malotej. Videla to cez kuchynské okno. Obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu. Nepamätá sa, kedy sa dozvedela, že sa táto vec rieši na polícii, asi až po tom, čo mala incident s obžalovaným. Vypovedala až 06.04.2018 preto, lebo bola predvolaná z polície. Na políciu sama nešla. Nebola nikým inštruovaná. Na pojednávaní dňa 21.11.2018 bola dopočutá ohľadne jej výpovede z pojednávania v opatrovníckej veci týkajúcej sa malotej X. S. sp. zn. 6P/33/2017 zo dňa 21.06.2017, kde sa vyjadrila, že jej manžel (obžalovaný) bol v čase stíhaného skutku pod vplyvom alkoholu k čomu svedkyňa uviedla, že v tom čase ju tá otázka zaskočila, avšak keď si to celé znova v mysli premietla, tak si spomenula na veľa vecí, a teda manžel v tom čase nebol pod vplyvom alkoholu. Pripustila, že to bolo obdobie, kedy si obžalovaný dával pivo, keď išiel z práce s kolegami.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Ridošku, PhD., MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia zo dňa 28.11.2018 č. 201601668741 súd zistil, že poškodený S. S. utrpel dňa 29.04.2016 podľa dokumentácie zmliaždenie pravého ramena s krvným výronom, ktoré zranenia boli spôsobené priamym mechanizmom. Znalec uviedol, že k zraneniam poškodeného mohlo dôjsť tak, ako to poškodený uviedol vo svojej výpovedi. Doba liečby u poškodeného trvala od 29.04.2016 do 10.05.2016, čo je 12 dní, táto doba je adekvátna k charakteru zranenia. Poškodený bol vo vzťahu k svojmu zraneniu čiastočne obmedzený 5 dní v obliekaní, keďže nemohol pre bolesť zdvihnúť pravú hornú končatinu. V iných oblastiach bežného spôsobu života obmedzený nebol. Obmedzenia možno charakterizovať ako nezávažné. Zo súdno-lekárskeho hľadiska išlo o zranenie ľahké, ktoré nezanechá trvalé následky. Poranenie typu zmliaždenia býva sprevádzané vznikom krvných podliatin. Zranenie takéhoto charakteru vzniká skôr pri úderoch ako stiskom ruky. Znalec určil bodové ohodnotenie bolestného poranenia poškodeného podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na 15 bodov.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Ridošku, PhD., MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia zo dňa 28.11.2016 č. 201601668800 súd zistil, že poškodená maloletá X. S. utrpela dňa 29.04.2016 podľa dokumentácie zmliaždenie hrudníka a krku, ktoré zranenia boli spôsobené priamym mechanizmom. Znalec uviedol, že k zraneniam poškodenej mohlo dôjsť tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi otec malotej. Poškodená bola vo vzťahu k poraneniam zo dňa 29.04.2016 vyšetrená len jednorazovo, vzhľadom na charakter poranenia neboli potrebné ďalšie kontroly odborným, ani všeobecným lekárom. Poškodená maloletá nebola vo vzťahu k poraneniu zo dňa 29.04.2016 obmedzená vo vykonávaní bežných životných činností a úkonov. Zo súdno-lekárskeho hľadiska išlo o poranenie ľahké, ktoré nezanechá trvalé následky. Predmetným útokom vzhľadom na intenzitu pôsobiacej sily nemohla vzniknúť závažnejšia ujma. Znalec určil bodové ohodnotenie bolestného poranenia poškodenej podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na 10 bodov.

Na základe návrhu splnomocnenca poškodeného súd v zmysle § 270 ods. 2 Trestného poriadku pripustil vykonanie dôkazov, a to prehratie videozáznamu uloženého na pevnom médiu CD-R, 700 MB, ako i zvukového záznamu uloženého na USB kľúči, zachytávajúce odovzdávanie malotej X. zo dňa

29.04.2016, ktoré dôkazy predložil v konaní poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca. Na otázku obhajcu obžalovaného poškodený uviedol, že tento zvukový záznam nahral on. K otázke obhajcu, prečo je zvukový záznam na dvoch stopách poškodený uviedol, že si zobral starý telefón a medzitým mu niekto volal, kedy sa nahrávanie prerušilo a potom sa nahrávka znovu spustila.

Z písomného trestného oznámenia podaného poškodeným dňa 03.05.2016 vyplýva, že tento v ňom uviedol v podstate rovnaké skutočnosti, aké uviedol i pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Z lekárskeho správ (č.l. 10) vypracovaných MUDr. Alexandrom Mayerom, chirurgom zo dňa 29.04.2016 vyplýva popis zranení poškodených S. S. a maloletej X. S. zo dňa 29.04.2016 (zhodne ako ich popísal i znalec vo svojich posudkoch).

Na č.l. 11-12 sa nachádza fotodokumentácia (ftc) zranení poškodeného (originál foto sa nachádza v prílohovej obálke na č.l. 242).

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1P/119/2015-170 zo dňa 21.03.2016 (č.l. 7-8) bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletej X., keď táto bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi (poškodenému) bol medzi iným upravený styk s maloletou, a to okrem iného i každý nepárny týždeň v čase od stredy od 16:00 hod. do piatku do 16:00 hod.

Súd oboznámil ako listinný dôkaz znalecký posudok MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 05.12.2016, vypracovaný v inej trestnej veci obžalovaného vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/24/2017, v ktorého záveroch znalec okrem iného konštatuje, že u obžalovaného zistil abúzus alkoholu aktuálne bez splnených kritérií závislosti. Znalec nenavrhol uložiť obžalovanému žiaden druh ochranného liečenia.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je ženatý, zamestnaný, má dve dospelé deti. Z odpisu z registra trestov obžalovaného a pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/24/2017 súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/24/2017-217 zo dňa 26.04.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/39/2017-240 zo dňa 27.06.2017, kedy bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 48 mesiacov. Zároveň mu bolo podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v zmysle § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát postihnutý za priestupok na úseku dopravy. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že nebola preukázaná vina obžalovaného za trestný čin kladený mu obžalobou za vinu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa necíti byť vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Poprel, že by udrel poškodeného, či maloletú X.. Uviedol, že poškodeného chytil za plece, aby neodišiel, pričom pripustil, že to mohlo byť i silnejšie. Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje svojou výpoveďou poškodený, ktorého popis priebehu skutku bol prevzatý i do obžaloby. Okrem výpovede poškodeného je v neprospech obžalovaného i výpoveď svedkyne F. S., ktorá taktiež popísala, že videla ako obžalovaný udieral poškodeného do pleca a tiež uviedla, že celý incident videla dobre. Súd v konaní pripustil ako dôkaz videonahrávku, ktorú zhotovila matka poškodeného F. S., ktorá si nahrávala odovzdávanie maloletej X. poškodeným ako i zvukovú nahrávku vyhotovenú poškodeným na mobilný telefón a to i napriek tomu, že obžalovaný nemal vedomosť, že sa odovzdávanie maloletej nahrávalo, nakoľko v danom prípade súd hodnotil proporionalitu medzi zásahom do práva na ochranu súkromia obžalovaného pred záujmom poškodeného na ochrane jeho zdravia a jeho ochranu pred fyzickým násilím, pričom svedkyňa F. S. zdôvodnila potrebu nahrávania predchádzajúcimi zlými skúsenosťami s odovzdávaním maloletej jej matke a príslušníkom jej rodiny, pričom z úradnej činnosti má súd vedomosť

o viacerých súdnych konaniach v opatrovníckych veciach týkajúcich sa úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej X. (sp. zn. 1P/119/2015, sp. zn. 6P/33/2017) ako i problematickosť komunikácie medzi rodičmi maloletej ako i širšími rodinami. Po vzhliadnutí tejto nahrávky však nebolo možné sa stotožniť s tvrdeniami poškodeného o priebehu skutku ako ho on popísal, nakoľko z nahrávky nevyplýva, že by obžalovaný niekoho udieral, vidno na nej ako osoba v bielom chytí niekde za rameno osobu v čiernom, ktorá drží na rukách pravdepodobne dieťa, pričom osoba v čiernom odsacuje od seba osobu v bielom oblečení. Navyiac vo výhľade nahrávajúcej osoby bráni i odstavené motorové vozidlo, ktoré bráni v dobrom výhľade na miesto incidentu. Na základe týchto skutočností preto súd výpoveď svedkyne F. S. nepovažoval za hodnovernú, nakoľko táto nemohla mať z miesta, odkiaľ incident nahrávala možnosť vnímať priebeh skutku tak, ako ho popísala. Taktiež ani zo zvukovej nahrávky zachytenej poškodeným nebolo možné konštatovať, že by sa skutok stal tak, ako ho popísal poškodený, pričom v tejto súvislosti súd súhlasí s tvrdeniami obhajcu obžalovaného, že celá zvuková nahrávka navodzuje dojem, akoby bol obžalovaný provokovaný zo strany poškodeného, ktorý na nahrávke len vyčítal poškodenému, že neprišiel v čas a počuť tam tiež, že obžalovaný nadával poškodenému, kedy však reagoval na poškodeného, ktorého vyjadrenie nie je na nahrávke počuť, čo možno považovať za vedomé konanie poškodeného v snahe vyprovokovať obžalovaného. Avšak ani z videonahrávky a ani z audionahrávky nevyplýva, že by bol obžalovaný poškodeného alebo maloletú X. udril. V prospech obžalovaného svedčí výpoveď manželky obžalovaného, ktorú však súd taktiež nepovažoval za vierohodnú, vnímal ju ako jej snahu pomôcť obžalovanému. Z fotodokumentácie zranení poškodeného, ktoré mal pri incidente utrpieť nie je možné vylúčiť, že tieto mohli vzniknúť i tým spôsobom, ktorý popísal obžalovaný, keď chytil poškodeného za rameno v snahe zabrániť mu, aby odišiel s maloletou, pričom obžalovaný pripustil, že intenzita stisku bola silnejšia. Pokiaľ išlo o zranenia maloletej X., ktoré mala utrpieť, tieto sú i podľa znaleckého posudku MUDr. Ridoška nezávažné, ktoré si vyžiadali jednorazové ošetrenie. Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že konanie obžalovaného nenaplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva. Na druhej strane zo skutočností, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli má súd za to, že by konanie obžalovaného mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť v lehote troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.